

ခင်စောမူ ခင်စောတင်

လရောင်အောက်မှ အမေ့ ခေတ်စမ်းစာနှင့်
သမီး၏ အလွမ်းစာ

ဒုတိယအကြိမ်

အမှာ စာ

‘လရောင်အောက်မှ အမေ့ခေတ်စမ်းစာ’ စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်မှာ ၉ နှစ် ရှိသွားပါပြီ။ ယခု အခါ ရန်အောင်စာပေ - ၂ မှ မနီနီအောင်က ဒုတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခွင့် တောင်းခံလာ ပါသည်။ ။ ဤ စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေပြီးစက လူ သိပ်မသိသေးပါ။ နောက်မှ ကျွန်မမိခင်၏ စာများကို စိတ်ဝင်စားသော တက္ကသိုလ်အသိုင်းအဝိုင်းမှ ဆရာ ဆရာမများက လိုက်ရှာပြီး ဝယ်ဖတ်ကြကြောင်း နှင့် လှည်းတန်း စာအုပ်ဆိုင်များမှာ ပိုပြီး ရောင်းရကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ။ ကျွန်မ ဝမ်းသာကြည်နူးရ ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်မှာ ကျွန်မ၏ ဒုတိယမြောက် စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ပထမ စာအုပ်မှာ ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများကို စုပေါင်းထုတ်ဝေသည့် ‘ကိုယ်မှာ ပင် နာသော်လည်း စိတ်မှာ မနာအောင်’ ဖြစ်ပါသည်။ ။ နှစ်အုပ်လုံး အောင်မြင်သော စာအုပ်များ ဖြစ်ပြီး ‘ခင်စောတင့်’ဆိုသော ကလောင် တစ်ချောင်းကို စာဖတ်သူများ သိရှိလာကြပါသည်။ ။

၉ နှစ်တာ ကာလအတွင်း အပြောင်းအလဲများ စွာ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်မ ပင်လျှင် အသက် ၇၄ နှစ် ထဲသို့ ရောက်နေပါပြီ။ အိုခြင်း၊ နာခြင်းတွေ တစ်စတစ်စ တိုးလာခဲ့ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကလောင်ကို တော့ မချသေးပါ။ ဘာသာပြန် လုံးချင်းတွေလည်း ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။ သေခြင်းတရားနှင့် နီးကပ် သည် ထက် နီးကပ် လာပြီဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်ပိုင်အလုပ် ခပ်သုတ်သုတ် ဆိုသကဲ့သို့ တရားအလုပ်၊ စာရေး စာဖတ် အလုပ်တို့ ကို

တက်သုတ်နှင့်၍ လုပ်ဆောင်နေရပါသည်။ ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆိုသလို ယခုနှစ် ၂၀၁၀ သည် ကျွန်မ၏ မိခင် နှစ် ၁၀၀ ပြည့်သည့် နှစ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကွယ်လွန်သည် မှာ လည်း ၆၇ နှစ် ပြည့်သွားပါပြီ။ နှစ်စဉ် ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်ခဲ့ ပါသည်။ ။ ဤနှစ်တွင် ထူးထူးခြားခြား ကုသိုလ်အဖြစ် ရွှေပြည်သာမှ ‘မြိုင် ပရဟိတ သီလရှင် ကျောင်း’ တွင် တစ်နေ့တာဆွမ်းအပြင် ဆွမ်းပဒေသာပင် ကျပ်တစ်သိန်း စိုက်ထူခဲ့ပါသည်။ ။ ကျောက်တန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာရှိ ဘိုးဘွားများကို တစ်နေ့စာကျွေးမွေးရန် လှူဒါန်းပြီး ပဒေသာပင် ကျပ်ငါးသောင်း စိုက်ထူခဲ့ပါသည်။ ။ ‘ဆည်းဆာရိပ် ဂိလာန ဘိုးဘွားရိပ်သာ’ အတွက်လည်း ကျပ်တစ်သိန်း လှူခဲ့ပါသည်။ ။ ထို့ပြင် ‘အလုပ်သမားဆေးရုံကြီး’ ခွဲစိတ်ကုဋ္ဌာနအတွက် လိုအပ် သော ဆေးများ တစ်သိန်းဖိုး ဝယ်ယူလှူဒါန်းခဲ့သည့်အပြင် လိုအပ်နေသော အောက်ဆီဂျင် လိုအပ် မလိုအပ် တိုင်းတာသည့် စက်လည်း ဝယ်ယူလှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ။ ထို လှူဒါန်းငွေအားလုံးမှာ စာမူခ ရသမျှကို စုပြီး လှူသဖြင့် ကျေးဇူးရှင် စာဖတ်ပရိသတ်များ သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်ရန် အသိပေးအပ် ပါသည်။ ။

၉ နှစ်တာ ကာလအတွင်း ကျွန်မ မိခင်၏ စာ ကဗျာများကို ရှာဖွေ စုဆောင်းပေးသော ဆရာ တိုက်စိုးနှင့် တက္ကသိုလ်မြစိမ်းတို့ လည်း ဆုံးသွားကြပါပြီ။ ဆရာကြီး မင်းသုဝဏ်လည်း မရှိတော့ပါ။ ကျွန်မအား ရွှေငွေရတနာများ အမွေပေးခဲ့သော ယောက်မကြီးလည်း မရှိတော့သလို သူတို့ ၏ ရဟန်း ဦးအဂ္ဂဝံသာဘိဝံသလည်း ပျံလွန်တော်မူသွားပါပြီ။ ကျွန်မသည် လည်း သူတို့ နောက်ကို လိုက်ရမည် မှာ မလွဲဧကန် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ပထမအကြိမ်က ပါမသွားခဲ့သော ခင်စောမူ၏ ‘နှင်းဆီ’၊ ‘ပျားဘုရင်

မ' ဘာသာပြန်ပုံပြင် နှစ်ပုဒ်ကို ဖြည့်စွက် ထည့်သွင်းပေးလိုက်ပါသည်။ ။
ဤစာအုပ်ကို တလေးတစား ပြန်လည်ထုတ်ဝေ ပေးသော ရန်အောင်စာ
ပေ - ၂ ကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ။

အားလုံးကို လေးစားလျက်

ခင်စောတင့်

၁-၁၀-၂၀၁၀

တိုက်စိုး၏ အမှာ စာ

မခင်စောမူသည် ၁၉၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပဲခူးမြို့၌ မွေးဖွား၍ ၁၉၄၃၊ အသက် ၃၃ အရွယ်တွင် မြောင်မြို့၌ ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။ ။

သူ အသက်ရှိစဉ်က အမည်ရင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မြင့်မာလာ ကလောင်အမည်ဖြင့်ဖြစ်စေ စာထွေ ထွေရာရာ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည် တွင် စုစုပေါင်း ကဗျာ ခြောက်ပုဒ်၊ ဝတ္ထုတို သုံးပုဒ်၊ ဘာသာပြန် ပုံပြင်တစ်ပုဒ် တွေ့ရှိရလေသည်။ ။ ကဗျာများမှာ ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင် ကြီးကြပ်သော ခေတ်စမ်း ကဗျာများ ၁ စာအုပ် (၁၉၃၄) တွင် မောင်ဇမောင်၊ မောင်ညွန့်၊ မောင်သိန်းဟန်၊ မောင်တိုးအောင်၊ မောင်ဝန်၊ မောင်စောမောင်မောင်၊ မောင်ဘသောင်းတို့ ၏ ကဗျာများ နှင့်အတူ ပါခဲ့သည်။ ။ ကျန်စာမူ များမှာ ခေတ်ပေါ် ဂန္ထလောကမဂ္ဂဇင်း၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်မဂ္ဂဇင်း၊ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းများ အထဲတွင် တကွဲတပြားစီ ရှိနေရာမှ ဤစာစောင်တွင် တစ်စုတစ်စည်းတည်း စုဆောင်း တင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

မခင်စောမူ၏ စာဦးရေမှာ နည်းပါးသော်လည်း ထိုစာများ တွင် တစ်မူ ဆန်းသစ်လာသော ခေတ်စမ်းစာပေ လက္ခဏာ ပေါ်နေသည် ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။ ။ သူသည် ကောလိပ်ကျောင်း၌ စာလိုက် စဉ်က ထိုကဗျာများကို ရေးခဲ့သည်။ ။ ကဗျာရေးဖော် ရေးဖက်များမှာ လည်း ကိုယ်နှင့် နီးစပ်သူချည်း ဖြစ်ကြသည်။ ။ ထို့ပြင် ဝါသနာတူချင်း ဖြစ်သည့်အလျောက် တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး သြဇာညောင်းခဲ့ဟန် တူလေသည်။ ။

ထိုခေတ်ကာလတွင် ယေဘုယျ ရေးဖွဲ့ကြသော တေးထပ်၊ လေးချိုး၊ ရတုလင်္ကာ စသည့် ကဗျာတို့ မှာ ရှေးကဗျာ သံယောင်လိုက်၍ စကားတန်ဆာ နားတန်ဆာကို အလေးပေးတတ်ကြသည်။ စိတ်(အ)သံထက် ဟိတ်ဟန်များ လေသည်။ ကောလိပ်အသိုင်းအဝိုင်းထွက် ကဗျာများမှာ မူထိုအလေ့ အလာ လုံးဝကင်းစင်သည် ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း ကာရန်နှင့် အနက် လိုက်ဖက်စေရန် ကြိုးပမ်း တတ်ကြသည်။ မိမိ၏ ရင်တွင်းခံစားမှု သရုပ်ပေါ်အောင် စကား အသုံးအနှုန်း ဂရုစိုက်တတ်ကြ သည်။

မခင်စောမူ၏ ကဗျာများ တွင် မိဘဖောင်ဖား အချစ်မှ နေ၍ အရွယ်ရောက်လာသည် နှင့်အမျှ ဘဝကြင်ဖော်ဘက်သို့ အာရုံညွတ်လာမှု အခြင်းအရာ လက္ခဏာများ ပေါ်လွင်လျက် ရှိသည်။ ကြည့်ပါ။

* ရွှင်ကြသေးသည် ၊ ကြည်အေးသာလှ

မောင်နှမတို့

‘ဓမ္မတာ’လာ အသုံးအနှုန်း

* မိနှင်ဘတို့ ရွှင်ပျချိုသာ၊

ပိုက်ဖျားလှာလည်း ၊ မပါမယ့်စိတ်၊

‘ဖြေမပြေ’လာ အသုံးအနှုန်း

* နေဝင်မောင်ငိုက်၊ လမိုက်မယ်ငုံ

‘လိပ်ပြာနှင့် ကြာကုမုဒ်’လာ အသုံးအနှုန်း

* ကျွန်သခင်၏ ၊ ပန်းသွင်သီကုံး ချစ်စာလုံးကို၊

‘ကျွန်တောင့်တ’လာ အသုံးအနှုန်း၊

ထိုစကား အသုံးအနှုန်းတို့ သည် သာဓက ဖြစ်တော့သည်။ ။

ဤတွင် ခေတ်စမ်းအုပ်စုသည် မိမိတို့ ၏ ကဗျာများ ၌ မိမိတို့ ၏ ခံစားချက်ကို ရိုးရိုးနှင့် အရာ ရောက်အောင် ရေးဖွဲ့ကြသည့်နည်းတူ မိမိတို့ ၏ ဝတ္ထုစကားပြေများ ၌ လည်း ဇာတ်ဆောင်အဖွဲ့၊ ကာလဒေသအဖွဲ့ စသည် ကို စာရေးသူ အဘော်မိအောင် ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ရေးခြယ်ခြင်း၊ လိုရာ လူသဘော လူမနောကို မီးမောင်းထိုးပြခြင်းအမှု ဆောင်ရွက်ကြသေးသည်။ ။

အခြား ယေဘုယျ ဝတ္ထုတိုများ တွင် မူ မောင်မယ်တို့ ၏ ကြုံတွေ့ကြုံကံကွဲ ပေါင်းဖက် ဇာတ်လမ်းမျိုးတွင် နစ်နေတတ်သည်။ ။ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်အိမ် တည်ဆောက်မှုတွင် လျော့ရဲအိုင်ထွန်း နေတတ်သည်။ ။

ဤသို့ မတူကွဲပြားချက်ကို မခင်စောမူ၏ ဝတ္ထုတိုများ တွင် ကြည့်ပါလေ။ စာမေးပွဲသည် စာကြိုးစား စာတော်ပါလျက်နှင့် အောင်ချက်နှင့် လွဲရသူ၏ စိတ်ပင်ပန်းမှုကို အလေးပေး ဖွဲ့သည်။ ။ ငယ်ကချစ်သည် သူငယ်ချင်းမကို ယုံစားမိ၍ ချစ်သူ၏ စွန့်ပစ်ခံရသူ၏ ခံပြင်းမှုကို အလေးပေး ဖွဲ့သည်။ ။ လူကလေးမိတ်ဆွေသည် သူငယ်ချင်းကို အမှတ်မထင် သတ်မိသူအား အဖမ်းအဆီးမှ ဝှက်ပေးခဲ့သော (သေသူ) အမေအို၏ နှလုံးသားကို အလေးပေး ဖွဲ့သည်။ ။ ထိုဝတ္ထုတိုများ အရေး အသားသည် စာရေးသူ အဘော်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်းရှိသည် ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။ ။

ဤတွင် မီးခြစ်သည် ကလေးအား ဒိန်းမတ်ပုံပြင်ဆရာ အန်းဒါဆင်၏ ပုံပြင်တစ်ခုမှ ဘာသာ ပြန်ဖြစ်သည်။ ။ အန်းဒါဆင်၏ ပုံပြင်များမှာ ပုံပြင်မည်ကာမတ္တ မဟုတ်။ ဂုဏ်ရသမြောက်သည် ဟု ဆိုကြလေသည်။ ။ ထိုပုံပြင်များကို ဘာသာစကား အမျိုးမျိုးဖြင့် ဘာသာပြန်ခဲ့ကြရာ ဦးဦးဖျားဖျား မြန်မာပြန်သူတို့ သည် ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင်၏ (အကျည်းတန်သော ဘဲကလေး) နှင့် မခင်စော မူ၏ (မီးခြစ်သည် ကလေး)

တို့ ဖြစ်ကြသည် ။ ထိုပုံပြင်တွင် မီးခြစ်သည် ကလေး ဆင်းဆင်းရဲရဲ မီးခြစ် လှည့်လည်ရောင်းရပုံ၊ လမ်းအကူး လှည်းကို အရှောင်လိုက် မ တောင့်တတော် စီးလာသော ရှေ့ထိုး ဖိနပ်၊ ကွယ်လွန်သူ မိခင်၏ ရှေ့ထိုး ဖိနပ် ဆုံးပါးရပုံ၊ တစ်နေ့လုံး မီးခြစ်တစ်ထုပ်မှ မရောင်းရ၍ ဖခင် အရို ကံခံရမည် စိုးရိမ်ကာ အိမ်မပြန်ခဲ့ပုံ၊ အိမ်ကြီးဧရာတစ်ခု၏ အမိုးစွန် အောက်တွင် ခိုရင်း မီးခြစ်ဆံ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ခြစ်ကာ အအေးဒဏ်မှ သ က်သာစေရန် အားထုတ်ပုံ၊ အိမ်ကြီးအတွင်း၌ နာတာလူး ပွဲတော် ဂုဏ်ပြု မီးရောင်စုံထွန်း၍ သွားရည်ယိုစရာ အစားအသောက်များ စားပွဲ ပေါ် ခင်းကျင်းထား သည် ကို ပြတင်းပေါက်မှ မြင်တွေ့ရပုံ၊ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း အအေးကင်းရာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းကင်းရာ အထက် သုဂတိဘုံသို့ ကွယ်လွန်သူ ဘွားအေက သူ့ကို ယုယပိုက်ဖက်၍ ခေါ်သွားသလိုလိုရှိပုံ၊ နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် မီးခြစ်ဆံတို့တွေအကြား တစ်ကိုယ်လုံး တော ငုံတင်း အသက်ပျောက်နေ သော မီးခြစ်သည် ကလေးကို လမ်းသွားလမ်းလာများ မြင်တွေ့ စုတ်သပ်မိပုံကို ဇာတ်လမ်းရေးဖွဲ့ ထားလေသည် ။ ဘာသာပြန်ချက်မှာ အချွန်အမွန်ကြီး မဟုတ်သည့်တိုင် အောင် မြန်မာစာဖတ်သူ၏ သန္တာန်တွင် ကရုဏာသက်မိလေအောင် အားထုတ်ထားသည် ကို တွေ့နိုင်လေသည် ။

တိုက်စိုး

စာရေးသူ၏ ကျေးဇူးစကား

အမေ ဒေါ်ခင်စောမူသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ဘဝတွင် ခေတ်စမ်းစာပေခေတ်၌ ရှားရှား ပါးပါး တစ်ဦးတည်းသော အမျိုးသမီး စာဆို ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၇၀ ခန့် အချိန်က ဖြစ်ပါသည်။ ။ အမေသည် အသက် ၃၃ နှစ်အရွယ်မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။ ။ အမေ့စာများကို ဖော်ထုတ်ပေးမည့်သူလည်း မရှိခဲ့ပါ။ မှန်တာကို ဆိုရလျှင် သမီးဖြစ်သူ၏ လက်ထဲမှာ အမေ၏ စာ များ တစ်ခုမျှ မရှိခဲ့ပါ။ တဖြည်းဖြည်း စုဆောင်းလာခဲ့ရပြီးနောက် ဆရာဦးတိုက်စိုး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိလာခဲ့ပါသည်။ ။ ကလောင်ခွဲနှင့် ရေးသားခဲ့သည်များကိုတော့ လက်လှမ်း၍ မမီတော့ပါ။

‘မြင့်မာလာ’ အမည်နှင့် ရေးခဲ့သော ဝတ္ထုတို နှစ်ပုဒ်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ။ ‘ခုနစ်စဉ် ကြယ်’ဟူသော ခေတ်စမ်းစာဆိုများ ၏ စာပေများကို ဝေဖန်ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် စာအုပ်ထဲတွင် အမေသည် ‘တက္ကသိုလ်လှကေသီ’ဟူသော ကလောင်ခွဲနှင့် ‘ကြီးပွားရေး’ မဂ္ဂဇင်း တွင် ကဗျာရေးခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသော်လည်း ရှာဖွေ၍ မတွေ့တော့ပါ။

အမေ၏ ခေတ်စမ်းစာပေများကို ရနိုင်သရွေ့ စုစည်းပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ပေါ်ရန် ကြိုးစား ခဲ့ခြင်းသည် သမီးတစ်ဦးအနေဖြင့် အမေ၏ ကျေးဇူးကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ဆပ်ခြင်းဟု ကျွန်မ ခံယူပါသည်။

။ နှောင်းခေတ် ပရိသတ်များ မသိရှိ လက်လှမ်းမမီခဲ့သည့် ခေတ်စမ်းစာပေများ ကို ဖော်ထုတ်ခွင့် ရရှိပါသဖြင့် ကြည်နူးဝီတိဖြစ်ရပါသည်။ စိတ်ဝင်စားကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် ပါသည်။

သိပ္ပံမောင်ဝ၏ ခေတ်စမ်းစာဆိုများ ၏ ကဗျာများကို ဝေဖန်ထားသော စာအုပ်မှ ‘ခင်စော မူ’ ကဗျာ ခြောက်ပုဒ်အား ဝေဖန်ချက်ကိုလည်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ‘လိပ်ပြာနှင့် ကြာကုမုဒ်’ ကဗျာကို ဆရာကြီး သိပ္ပံမောင်ဝက အထူးတလည် ချီးကျူးဝေဖန်ထားသည် ကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဆရာ မြင့်စိုးလှိုင်၏ ‘လရောင်အောင်မှာ’ ဆောင်းပါးကိုလည်း ဆရာ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။ ‘လိပ်ပြာနှင့် ကြာကုမုဒ်’ ကဗျာကို ဆရာက ဖော်ထုတ်တင်စားလိုက် သဖြင့် ကျွန်မက ‘လရောင်အောက်မှ အမေ့ခေတ်စမ်းစာ’ ဆောင်းပါးကို ရေးဖြစ်သွားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ၏ ဆောင်းပါးက ‘ဇာတိ ဇရာ မရဏကြီးက နောက်က အရိပ်လိုက်နေတာဆိုတော့ ကိုယ်မသေခင်မှာ အမေ့စာတွေကို ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ အမြန်ဆုံး ထုတ်မှ ဖြစ်မယ်’ ဟူသော အသိ စိတ်ကလေး ဝင်စေပြီး ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဖြစ်ရန် စီစဉ်ရပါသည်။

အမေ့စာအုပ်ကလေးကို အားဖြည့်သောအနေဖြင့် ကျွန်မ၏ ခံစားမှု ဆောင်းပါးများကို ရွေးထုတ်၍ အမေ့စာနှင့် သမီးစာကို ပူးတွဲ ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ အမေ့စာများ နှင့်မူ မနှိုင်းယှဉ်အပ် ပါ။ ကျွန်မသည် အဆင့်မီသော စာရေးဆရာ ဖြစ်မလာသေးပါ။ ခံစားတွေ့ကြုံရသမျှတို့ ကို ဓမ္မရှု ထောင့်၊ လူ့သဘာဝ ရှုထောင့်များမှ တင်ပြနေသူ အဆင့်မှာ သာ ရှိနေပါသေးသည်။

အမေသာ အသက်ထင်ရှား ရှိနေပါလျှင် ကဗျာစာပေများကို ဆက်

လက် ရေးသားနေမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကဗျာလိုင်း သက်သက်ကို လိုက်ပါလျှင် ‘ငွေတာရီ’တို့ ၊ ‘နယဉ်’ တို့ ကဲ့သို့ ကဗျာ ဆရာမကြီး ဖြစ်နေမှာ သေချာပါသည်။ ‘ဘီအီးဒီ’ သင်တန်းကို အပြီး ဆက်တက်ဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း ဆရာမကြီး ဖြစ်နေမည် ဖြစ်ပါသည်။

အမေသည် ဤလောကမှ ရော်ရွက်ဝါကလေး တစ်ရွက်ကဲ့သို့ ကြွေကျပြီး ပျောက်ကွယ်သွား သော်လည်း အမေ့စာပေများက ရှင်သန်မြဲ ရှင်သန်လျက် ရှိနေပါသည်။ သားနှင့် သမီးတို့ ၏ ရင်ထဲ မှာ လည်း အမေ့မေတ္တာသည် အေးမြသော စိမ့်စမ်းရေ အလျဉ်ကဲ့သို့ အစဉ်မပြတ် တသွင်သွင် စီးဆင်း လျက်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ မြင့်မိုရ်ထက်မြင့်မားသော မိုးကောင်းကင်ထက်မှ ငွေလမင်းကြီးကဲ့သို့ အေးမြသန့်စင်သော မေတ္တာဓာတ်ကလည်း သားနှင့်သမီးအပေါ်မှာ လွှမ်းခြုံဖြန့်ဝေပေးလျက် ရှိနေပါသေးသည်။

အမေ့ဓာတ်ပုံရှေ့မှာ နေ့စဉ် မွေးသော ဖြူသော ပန်းကလေးများကို ပန်းအိုးလှလှကလေးနှင့် ထားပေးပြီး ဖြစ်လေရာ ဘဝမှာ အမေသည် ပန်းကလေးလို မွေးကြိုင်သန့်စင်၍ အသက်ရှည်စွာ နေနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပေးပါသည်။

‘ဒကာမကြီးရဲ့ အမေကို ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ အမေ့စာတွေကို စာအုပ်ထုတ်တော့လေ’ ဟု မကြာခဏ သတိပေး တိုက်တွန်းတော်မူသော အရှင်ဆန္ဒာဓိက (ရွှေပါရမီတောရ) အားလည်း ကောင်း၊ အမှာ စာ ရေးသား ချီးမြှင့်ခဲ့ပြီး အမေ့စာ ကဗျာများကို ပြည့်စုံအောင် စုဆောင်းရှာဖွေပေးခဲ့ သော ဆရာ ဦးတိုက်စိုးနှင့် သူငယ်ချင်း တက္ကသိုလ် မြစိမ်းအားလည်းကောင်း၊ အကူအညီ အကြံ ဉာဏ်များ ပေးခဲ့သော ဆရာဦးမြင့်စိုးလှိုင်အား လည်းကောင်း၊ ကလျာအော့ဖ်ဆက်တွင် အကောင်း ဆုံးဖြစ်စေရ

နံ ရိုက်နှိပ်ပေးခဲ့သော ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဒေါ်ကလျာအား လည်းကောင်း၊ ဤ
စာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရန် မိသားစုစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းကူညီခဲ့ကြသော
Unity စာပေအား လည်းကောင်း အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တ
မ်းတင်အပ်ပါသည်။ ။

အားလုံးကို လေးစားလျက်

ခင်စောတင့်
